

מוריס אוגדן

התליין

תרגום מאנגלית: שרית שץ

אַל עִירְנוּ צֶעַד הַתְּלִין קְדוּר-פְּנִים,
וּבְגָדֵי מְזָהָב, דָּם וְאֵשׁ מְצַחֲיָנִים.
עַל מְרַצְפֵּת הַרְחֹב הַתְּהַלֵּךְ בְּדַמְמָה,
וּבְכֹפֶר בֵּית-הַצֶּדֶק הַצִּיב לוֹ בְּמָה.

לְצַד בֵּית-הַדִּין עַץ הוֹרֵם, עֵץ קְלוֹן,
כְּדֹלֵת רְחֹבוֹ מְכֹרֵב עַד חִלוֹן,
תְּבַנֵּית לוֹ צְנוּעָה, וְעוֹלָה אֵךְ בְּמַעַט
עַל מִסְגֵּרַת הַפֶּתַח שֶׁל בֵּית-הַמְּשֻׁפָּט.

וְאֵנוּ תְּהִינּוּ בְּכָל עֵת פְּנוּיָה
מֵהוּ הַחֹטָא? מִי יְדוֹן לַתְּלִיָּה?
שִׁפְט הַתְּלִין, אֲגֵרוֹפוֹ מְקַפֵּל
פְּתִיל מְזָהָב-קְשׁוּרִים בְּיָדוֹ מִפֶּתַל.

לְמֵרוֹת חֲפוּתֵנוּ הַפָּחַד לִפְתֵּי,
בְּעֵינֵי הַעוֹפְרֵת הַעֲפֹנוֹ מִבֵּט.
אֶחָד אִזְ זַעַק: "הִי, תְּלִין, אֵל תָּדֵם!
לְמִי זֶה תִּכְיֶן אֶת בְּמַת הַגְּרָדוֹם?"

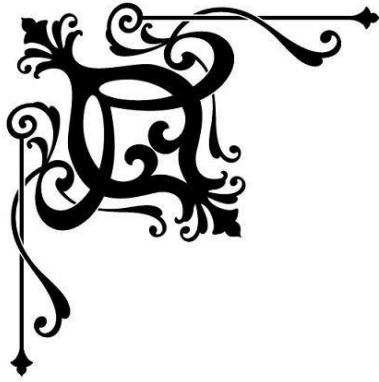
בְּעֵין הַעוֹפְרֵת נֹצֵת אִזְ זִיק חַד
וּבְמִקוֹם מַעֲנָה, כְּמוֹ חִידָה לְנוֹ חַד:
"זֶה שְׂיִיטִיב לְשִׁרְתָּנִי עַד תָּם,
הוּא בְּחֻבֵּל יְזַכֶּה - כְּמַתְנַת הַגְּרָדוֹם."

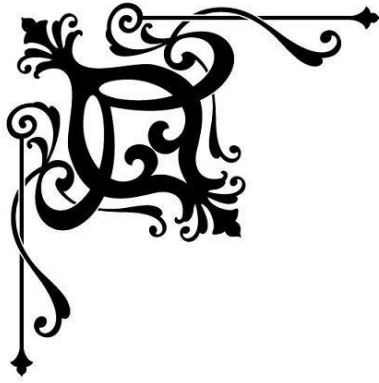
לְמִטָּה יִרְדּוּ וְיָדוּ הוּא שְׁלַח
אֵל נְכָרֵי שְׁהַגִּיעַ מְחַבֵּל נִדָּח.
רְחוּחַ הַנְּשִׁימָה, כִּי סָבְלוּ שֶׁל הַלָּה
מִיָּדוֹ שֶׁל תְּלִין - לְנוֹ הִיא הַקֶּלֶה:

מִבְּנֵה הַגְּרָדוֹם בְּרַחֲבַת הַשְּׁפוּט,
עֵת בְּקָר יַעוֹר, יַעֲלֵם לְצַמִּיתוֹת.
לוֹ דֶּרֶךְ פְּנִינּוֹ, שִׁיחִיחַ נְאֻלְמָה -
מִירְאֵת הַתְּלִין וְכַבּוּד לְגַלְיָמָה.

בְּיוֹם הַמַּחַר, שְׁמֵשׁ בְּקָר עֲלֵתָה
עַל גַּג וְרַחֹב, עַל הָעִיר הַשְּׁקֵטָה;
נְקִשָּׁה וְשַׁחֹר בְּאוֹרֵי צַח שֶׁל יוֹם,
בְּכֹפֶר בֵּית-הַצֶּדֶק נֹצֵב עַץ גְּרָדוֹם.

עֵמֵד הַתְּלִין בְּרִגְלָיִם פְּשׁוּקוֹת
וְיָדָיו בְּחֻבֵּלוֹ הַמְּזָהָב עֲסוּקוֹת.
גּוֹן עֵינָיו כְּעוֹפְרֵת, לְסִתּוֹ חַד חֲנִיָּת,
מִרְאֵיתוֹ תְּכֻלִּיתִית, חֲזוֹתוֹ יְדַעֲנִית.

בָּלְנוּ זַעֲקָנוּ: "תִּלְיָן, הָאֵין דִּי
בְּנִכְרֵי מְאֵתְמוּל? הוּא יִסְפִּיק בְּוֹדָאֵי."
נְדַהֲמֵנוּ, לְפִתְעַ נְפִלָה דּוּמְיָה:
"הוּ, לֹא עֲבוּרוּ הוּקֵם עֵץ הַתְּלִיָה."

הַבֵּיט בְּקֹהַל וְצַחֲוִקוּ נְהֵמָה:
"בְּלִבְכֶם יַעֲלֶה כִּי מְטָרַת הַמְּהוּמָה
הִיא לְתִלּוֹת אִישׁ אֶחָד? הֵן בְּזֹאת אֶעֱסֹק:
הַחֲבֵל חֲדָשׁ וְאוֹתוֹ יֵשׁ לְבַדֵּק."

בְּדַמְמָה - זַעֲקָה: "הוּ, בּוֹשָׁה וּכְלֵמָה!"
לְתוֹכְנוּ צַעַד הַתְּלִין - שְׁחוֹר גְּלִימָה;
מוֹל הָאִישׁ נַעֲמַד "הַתְּתַמְךָ", כִּךְ גְּזֹר,
"בְּנִדּוֹן שְׁהִיָּה לְגִרְדּוֹם רַק בְּשֵׁר?"

עַל זְרוּעוֹ שֶׁל הָאִישׁ יָד קֶשֶׁה נִנְעָלָה
נִרְתַּעְנוּ אַחֲוֹר בְּאֵימַת בְּהֵלָה.
וְהַדְרֹךְ פְּנִתָה, לֹא הִשְׁמַעְנוּ מְלָה,
מִפְּנֵי הַגְּלִימָה ... אַחֲוִזֵי חִלְחָלָה.

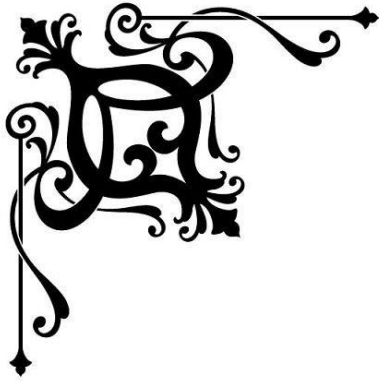
בְּלִילָה רְאִינוּ טְרוּפִים מְבִיעוֹת
אֶת גִּרְדּוֹם הַתְּלִין מִתְעַצֵּם בְּלִי לְאוֹת.
יוֹנֵק מִהַדֵּם הַנִּגְרָר בֵּין טְרָשִׁים,
הַצְּמִיחַ לוֹ עֵץ הַתְּלִיָה שְׂרָשִׁים.

וְכַעַת הוּא רַחֲב, וְגִדּוֹל אֶךְ בְּמַעַט
מִמְּרַחֲב מִדְּרָגוֹת פֶּתַח בֵּית-הַמִּשְׁפָּט,
גְּבֵה עַד הַגִּיעַ לְאֲמָצֵעַ הַקִּיר -
הַכְּתָבַת עָלָיו בְּגִבְהוֹ הוּא מְסִתִּיר.

שְׁלִישֵׁי שְׁלֻקָּה, לוֹ יִצְאוּ מוֹנִיטִין
שֶׁל כִּילִי, נוֹשֵׁף נִשְׁדָּה, כּוֹפֵר הוּא וּמִין,
וּמִמָּה זֶה לָכֶם, "הַתְּלִין אִזְ תְּהֵה,
"עִם בְּרִנְשׁ יְהוּדֵי שְׁנוּעַד לְתִלְיָה?"

וְאֵנוּ זַעֲקָנוּ "הִזֵּה הָאֶחָד
שְׂאוֹתְךָ כֹּה שְׂרֵת? נְאֻמֵּן בְּמִיחָד?"
חִיךְ הַתְּלִין: "זוֹ תְּכַנִּית רְצוּיָה
לְוֹדָא אֶת חֲזָקָה שֶׁל קוֹרַת הַתְּלִיָה."

הָאִישׁ הַרְבִּיעִי שְׁלוֹתְנוּ קִרְע,
בְּשִׁיר קְדוֹרְגִי, מְאֻשִׁים וְנוֹרָא.
"וּמָה עֲנִינְכֶם בְּנִדּוֹן לְכִלְיָה -
שְׁחוֹר וְשׁוֹנָה", הַתְּרִיס אִישׁ הַתְּלִיָה.

חמישי וששי, ושוב בכי נחר
"תלן, הי, תלן, הזה הנבחר?"
"תכסיס תלינים מכר", הוא נאות,
"להגמיש את קפיצי הדלתות התקועות."

חדלנו לשאל, התלן התישב
את סכום מאזן הדמים לחשב.
יום רדף יום, וליל אחר ליל
ומבנה הגרדום כמפלצת גדל.

כנפות הגרדום נפתחו לרוחה
וכסו מכל צד הכפר הפתוחה
וקורת התליה ממרום אימתני,
על הקרת הטילה צלה השטני.

התלן את העיר אז חצה במהרה
וברחוב השומם ... בשמי הוא קרא.
את רום הגרדום עיני אז סקרה,
וחשבתי: הן נפש חיה לא נותרה

לתליה ... התלן לי קרא שאבא לתת יד
את מבנה הגרדום לפרק - ומיד.
בתקוה ובבטחה התקרבותי אליו,
אל עץ התלן ואל סבך חבליו.

אלי הוא חיך כשנגשתי קרוב
אל כפר בית-הדין.. בדממת הרחוב,
וחבלי התליה, מתוחים וגמישים
בידיו משתרגים כעדת נחשים.

הוא שרק לו פזמון, המלכדת סקר
הדלתות נפערו בקול הלם מכר,
ואזי בחיוד של פקדה נוראה
ידו על ידי שם ללא התרעה.

זעקתי: "תלן, הן השלית אותי,
כי נועד הגרדום לכלם - זולתי,
אותך לא שרתי, תלן מנוול,
רמית אותי והולכת שולל!"

בעין העופרת נצת שוב זיק חד:
"רמיתך? ... השליתי? אני האחד
שדברתי אמת, תשובותי פה פנות,
הגרדום רק לך הן נועד להיות."

"ומי העניק לי שרות מלבב,
נתלה בתקוה - ונפשו מוגת-לב.
והיכן כל השאר שיכלו לערב
יחדיו לצדך לכחו של הטוב?"

"מתו!" ענית, ובמאור פנים
"נרצחו, " תקן התלן והטעים.
בתחלה הנכרי... יהודי השני;
רק מה שאפשרת, עשיתי אני.

מעלי הקורה שחסמה שמי מרום,
הרגשתי בודד בעולם, כמו עירום,
התלן אסרני... ובכל האזור
לא בקע קול אדם שיצעק לו "עצר!"

